

လွိုင်စာပေ

မြပုလဲခင် မြစ်တစ်စင်း ချစ်ခြင်းအလင်္ကာ (မထမပိုင်)

ရွာချလိုက်သော မိုးစက်မိုးပေါက်များ ၏ မြူးထူးစွာ ကခုန်ဆင်းလာမှုကို ကျွန်မ ရုတ်တရက် ငေးကြည့်နေမိသည်။ ။

မိုးစက်လေးများက ကျွန်မနှလုံးသားကို စိုစွတ်စေတတ်သည်။ ။ ခြောက်သွေ့ကာ ပက်ကြားအက်နေသော ကျွန်မနှလုံးသားကို မိုးစက်မိုးပေါက်ကလေးများက စိုစွတ်စေပြီး အက်ကြောင်းတို့ ကို ရင်ကြားစေ့ပေးတတ်သော်လည်း နက်ရှိုင်းနေသော နှလုံးသားအက်ကြောင်းတို့ ဝယ် မိုးရေ မိုးစက် မိုးပေါက်တို့ သည် အလွမ်းမြစ်ချောင်းအတွင်း စီးရစ်သွားတတ်သည် မှ အပ ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှု မရှိခဲ့ပါချေ။

မိုးကိုမြင်တိုင်း မျက်ရည်ဝိုင်းကာ ရင်ဝယ်နာကျင်လာတတ်သော ဝေဒနာရပ်ကြောင့် မိုးမရွာသွန်းသော နေရာသို့ ထွက်ပြေးပုန်းရှောင် နေချင်စမ်းပါဘိ ...။

သို့ဆိုလျှင်ကော ထိုတသသလွမ်းကာ ရင်ဝယ်နှင့်နှင့်သီးသီး ကြေကွဲနေရသော ဝေဒနာဆိုးက လွတ်မြောက်နိုင်ပါမည်ဟု ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ တပ်အပ်သေချာစွာ သတိပေးနိုင်ပါအံ့နည်း။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဒီနေ့ဖြစ်ပျက်သွားသော အဖြစ်အပျက်အတွက် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်မမှာ တာရာကို ပေးဆပ်စရာတွေ ရှိသွားခဲ့ခြင်းကလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

ကျွန်မသည် ကျွန်မကို ဤမျှခြောက်လှန့်နေတတ်သော မိုးတွင်းအိပ်မက်ဆိုးကနေ လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက်ခြင်းကို မစွမ်းဆောင်နိုင်

သော၊ နှလုံးသားကို နိုင်နင်းအောင် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်ရင်း ...

မိုးဆုလာဘ်

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ပေါ်တွင် ပေါ်လာသော မိမိပုံရိပ်ကိုကြည့်ပြီး မိုးဆုလာဘ် ကျေနပ်သွားသည်။ ။

"ကျေးဇူးပဲ သူငယ်ချင်းရာ ကိုယ်မြန်မြန်ပြန်မှ ..."

ယနေ့ညနေ (၅)နာရီတွင် မိုးဆုလာဘ်၏ အိမ်သို့ တာရာမင်း၏ မိဘများက လာရောက် နားဖောက်ကာ တစ်ခါတည်း စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းမည်။ အဆင်ပြေပါက လက်ထပ်ရက်ကိုပါ ရွေးကြမည် ဖြစ်သည်။ ။

မိုးဆုလာဘ်ကို ခွင့်ယူခိုင်းသော်လည်း မိုးဆုလာဘ် ခွင့်မယူနိုင်ခဲ့။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒီကနေ့မှ ပရောဂျက်အသစ် ကုမ္ပဏီတစ်ခုထဲသို့ သွားရောက်ဆက်သွယ်ဖို့ ချိန်းဆိုထားပြီး ဖြစ်လေသည်။ ။

မမသက်ကလည်း သူ့အား တာဝန်ပေးပြီးဖြစ်နေ၍ မိုးဆုလာဘ် မငြိ

င်းသာဘဲ ထိုတာဝန်ကို ယူခဲ့မိသဖြင့် တာဝန်ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးမှ သူငယ်ချင်း "ပန်းမာလာ"၏ အလှပြင်ဆိုင်သို့ပြေးကာ ဆံပင်ပုံပြန်သွင်း၊ မျက်နှာလေး အနည်းငယ် ကြည့်ကောင်းရုံ ပြင်ရသည်။ ။

စေ့စပ်ပွဲကလည်း သိပ်ခမ်းခမ်းနားနား မဟုတ်၊ ဒါကလည်း သူ့ဆန္ဒ အရပင် အကျဉ်းချုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"မင်းကတော့လေ အမြဲတမ်း ဗရုတ်သုတ်ခနဲ့ ... ကျောင်းတုန်းက အတိုင်းပဲ"

မိုးဆုလာဘ် မငြင်းပယ်သည့်အပြင် ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ အဝတ်အစားလဲခန်းထဲဝင်၍ အဝတ်အစား လဲလိုက်သည်။ ။

ထူးထူးကဲကဲ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် သိပ်မလုပ် ...။ ပိုးထည် မိုးပြာရောင် ဝမ်းဆက်လောက်ကိုသာ ဝတ်ဆင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"အိုကေရဲ့ လား မာလာ"

"အိုကေပါတယ်၊ မိုးမင်းသမီးရယ် ယူက လှပြီးသားပဲ"

"လက်ဝတ်လက်စားကော"

"တော်ပြီလေ အကြီးအမားတွေ မဝတ်တတ်ဘူး"

ပလက်တီနမ်ကြိုး ပါးပါးတိုတိုလေး၌ ပုလဲနက်လော်ကတ် တစ်လုံး နှင့် ပလက်တီနမ် hand chain ငွေရောင်နာရီ၊ ပလက်တီနမ်မောင်နှံခုနစ်ဖော်လက်စွပ်၊ ဒါလောက်ကို သိမ်ငယ်သည် ဟု မိုးဆုလာဘ် မထင် ...။ လောကကြီး၌ ကိုနှစ်သက်မြတ်နိုးရာကို ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်နေဖို့ သာ အဓိက ကျသည် ဟု သူထင်သည်။ ။

သူ အလှပြင်ဆိုင် (Beauty Sloon)ထဲက ထွက်လိုက်သည် နှင့် မိုးရေ၊
မိုးစက်တို့ လောကနှင့် ဒီနှစ်ကာလအတွက် မိတ်ဆက်ခြင်းနှင့် ကြုံတွေ့
လိုက်လေသည်။

"ဟင် မိုးတောင်ကျ လာပြီကိုး"

"နွေ-ကိုနှုတ်ဆက် မိုးလား၊ မိုးကိုကြိုသော မိုးကြို မိုးစက်တွေပေ
လား မိုးဆုလာဘ်တွေ့နေ၊ စဉ်းစားနေ၊ ငိုနေချိန်မရတော့ တက္ကစီယာ
ဥ်များ ရပ်နားရာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး မျက်နှာစာတန်းဘက်ဆီသို့ ဈေးရုံထဲမှ
ဖြတ်လျှောက်ခဲ့သည်။

ဈေးပိတ်ချိန်ဖြစ်နေ၍ ဆိုင်သိမ်းသူသိမ်း၊ ဈေးဝယ်သူများကပြန်နှင့်
လူများက ရှုပ်ထွေးနေသည်။

ဈေးထဲကို လွန်မြောက်၍ F.M.I ရှေ့ တက္ကစီဌာနရန်အလာ ...

ဘွားခနဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသော လူတစ်ယောက်ကြောင့် မိုးဆုလာဘ်
ကြက်သေသေသွားသည်။

မိုးရေကြား အဆောင်းမပါဘဲ ဖြတ်သွားနေကြသော သူများက အ
များ အပြားပင်၊ မမျှော်လင့်ဘဲ ရွာချလိုက်သော နွေလယ်မိုးကြောင့် ထီး
မပါသောသူများ ဒုက္ခတွေ့နေကြသည်။

ထိုထဲ သူအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ သူ ... သူ ဟုတ်ပါတယ် ...၊ မင်း
မင်း ပါ ... မင်း မင်းမှ မင်း မင်း အစစ်ပါပဲ ...

မိုးဆုလာဘ်ရင်ဝယ် အံ့ဩတုန်လှုပ်သော စကားသံများ ပဲ့တင်ထပ်
နေသည်။

မျက်မှန်တပ်ထားခြင်း ဆံပင်ပုံပြောင်းသွားခြင်းမှ အပ လုံးဝပြောင်း
လဲမှု မရှိပါချေ။ အထူးသဖြင့် မိမိနှလုံးသားဝယ် ထုဆစ် ကမ္မည်းတင်ပြီး

သား လူတစ်ယောက်၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို မေ့ဖျောက်နိုင်ဖို့ ရာသည် အင်မတန် ခဲယဉ်းသောအလုပ် ဖြစ်ပေမည် ...။

မိုးဆုလာဘ် ... သူ့ကို မျက်ခြည်ပြတ် ပျောက်ကွယ်သွားမှာ စိုးရိမ်သည် ။ သူဟာ "မင်း"ပါ "မင်း"နောက်သို့ သူ့ခြေလှမ်းတို့ သည် အလိုအလျောက် လိုက်ပါလာသည် ။

"သေသောသူ ကြာလျှင်မေ့"ဟူသော စကားသည် မိုးဆုလာဘ်အတွက် မမှန်ကန်နိုင်ပါ"

"မင်း"မသေဘူး ...

သူ့နှလုံးသားမှာ "မင်း"သည် ထာဝရ ရှင်သန်နေခဲ့သည် ပဲ ..."

"မင်း မင်း ... မင်း ... မင်း ... မပျောက်သွားပါနဲ့ ... ငါ့အနားက ထပ်မံမပျောက်ဆုံးသွားနဲ့ ... နော် ..."

ရင်ထဲ ဟစ်အော်တားဆီးရင်း မင်း နောက်ကို သူ့အပြေးအလွှား လိုက်ခဲ့လေသည် ။

ရွှေဘုံသာလမ်းဘက်သို့ ကူးသွားသော မင်းထံလိုက်စဉ် မျဉ်းကြား၌ ကားဖြတ်သန်းချိန်နှင့် ကြုံရသဖြင့် သူ ... လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် "မင်း"ကို လှမ်းကြည့်နေမိသည် ။

သူများ ထက် ခေါင်းတစ်လုံးပိုမြင့်သော "မင်း"ကို သူမြင်တွေ့နေရသည် ။

ဒီဘက်လမ်း ကူးပြီးချိန် ... မင်း မင်းကို မတွေ့ရတော့ ...။

မိုးဆုလာဘ် ရင်ထဲနာကျင်လာသည် ။ စောစောက "မင်း" ဦးတည်သွားရာသို့ သူ မှန်းဆလိုက်မိလေသည် ။

"မင်း"...

"မင်း"မင်း ... မသေပါဘူး ...။

"မင်း"သေတယ်ဆိုတာကို သူ မယုံကြည်နိုင်ခဲ့သလို ...။ အများက လက်ခံထားသဖြင့်သာ သူ ဇွတ်မှိတ်ကာ လက်ခံခဲ့ရသည်။

ယခု "မင်း မင်း"ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရလေပြီ။

ဟော ဟိုနားမှာ ဘေးတစ်စောင်း အနေအထား "မင်း"မှ "မင်း"ပါပဲ ...။

"မင်း"သည် သူ့ကို ခြောက်လှန့်နေခြင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ နေ့ခင်းဘက်ကြီး လူများ အကြား အများ သူငါလို ရောထွေးသွားလာနေသော လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကိုခြောက်လှန့်နေသော အိပ်မက်တစ္ဆေမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား ... သူ့လက်ကထီး ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလက လွတ်ကျခဲ့သည် မသိ၊ သူ မိုးရေထဲ ပြေးလွှားနေပါလား။ "မင်း"ကော မင်း မင်း ပျောက်သွားပြီ ...။

သူ့ခြေထောက်တို့ လေးလံလာသည်။ မိုးရေမိုးစက်တို့ ၏ ထွေးပွေ့မှုကို သူ မည်မျှအထိ ခံထားရသည် မသိ။

"မင်း"ကို ရှာမတွေ့တော့ချေ။

သေချာပါတယ် ...၊ ဒီ ဆူးလေတစ်ဝိုက်နားမှာ "မင်း"ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသေးသည်။ ယခုတော့ ...

သူ ဆူးလေဘုရားကို ကုန်းကျော်တံတားပေါ်မှ တက်ခဲ့လေသည်။

ဘုရားကို ဦးခိုက်၊ ရှိခိုး၊ တိုင်တည်လိုက်သည်။

"မဟာကရုဏာတော်ရှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ... ဘုရားတပည့်တော် အား မင်း မင်းအား ပြန်လည်တွေ့ဆုံနိုင်အောင် အမြန်ဆုံး ဆောင်ကြဉ်း ပေးတော်မူပါဘုရား ... "ဟု စိတ်အတွင်း အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ရူးသွပ်စွာ တောင့်တမိလေသည်။ ။

သူ့ကိုယ်သူ သတိလက်လွတ်နှင့် မေ့သွားလောက်အောင် ဖြစ်မိလေ သည်။ သူ စိတ်ပျက်မိလေပြီ။

ယခုမှ သတိရမိသည်။ ။

တာရာ

သူ့အပေါ် အစစအရာရာ အနှံ့တာခံကာ လိုက်လျောပေးတတ် သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးတတ်သော တာရာ ...။ တာရာ စိတ်ပူနေလောက်ပြီ ...။

သူ ဘုရားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကာ တက္ကစီတစ်စီးကိုလှမ်းတားလိုက်သည်။ ။

မိုးတွေကတော့ သည်းသည်းမဲမဲပင်၊ နွေ၏ အလယ်မှာ ရွာသော မိုးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခြိမ့်ခြိမ့်သဲသဲပင် မိုးမင်း နတ်စည်တို့ ကလည်း စည် တော်ယွန်းလျက်ရှိလေသည်။ ။
